

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

הפטרות חומש שמות

כולל הפטרות

שבת "מחר חודש" ושבת ראש חודש

לפי מנהגי עדות ישראל

ספרדים, אשכנזים [נוסח ספרד ונוסח אשכנז], תימנים, ואיטלקים – לגוניהם.
התימנים והאיטלקים – לפי נוסח הספרדים, אלא אם צוין אחרת

נערך על-ידי אהרון אמוזג

"נערך אתו אהרן מערב עד-בקר ... לד'רתיכם" [ויקרא כ"ג]

מהדורת

ביכורים

שבת תשע"ד – ינואר 2014

הַפְטֹרָת פַּר' עִבּוּת כַּחֲמַחַח הַאֶשְׁכַּנְיִים
 בישיעהו, שני קטעים: 1, כז - כח, יג, כט, כב-כג

בבואות לכלל ישראל, לאפרים וליהודה; ונחמה בסופה

פרק כז

לכלל ישראל

השתרשות ופריחה

ישראל ייענש
"במידה" [

הכפרה - בביטול
ע"ז

קיבוץ גלויות,
והשיבה לארץ

וּ הַפְּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב וַיִּצֵּיץ וַפָּרַח יִשְׂרָאֵל
 וַיִּמְלְאוּ פְּנֵי־תֵבֶל תְּנוּבָה: {פ}

ז הַמִּמְכֶּת מִכְּהוּ הַכְּהוּ אִם־כִּהְרֵג הִרְגִּיו הִרְגֵּ:
 ח בְּסֹאסָאָה בְּשִׁלְחָה תִּרְיִבְנָה הִנֵּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים:
 ט לִכֵּן בּוֹזֵאת יִכְפַּר עֲוֹן־יַעֲקֹב וְזֹה כֹּל־פְּרִי הַסֵּר חֲטָאתוֹ
 בְּשׁוּמוֹ | כֹּל־אֲבָנֵי מִזְבֵּחַ כָּאֲבָנֵי־נֹר מִנְפָצוֹת
 לֹא־יִקְמוּ אֲשֶׁרִים וְחֲמָנִים:
 י כִּי עִיר בְּצִוְרָה בְּדָד נִוָּה מִשְׁלַח וְנִעֲזֹב כַּמִּדְבָּר
 שָׁם יִרְעָה עֵגֶל וְשֵׁם יִרְבֵּץ וְכִלְהָ סַעֲפִיָּה:
 יא בִּיבֹשׁ קִצְיָרָה תִּשְׁבְּרָנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירֹת אוֹתָהּ
 כִּי לֹא עִם־בִּינוֹת הוּא
 על־כֵּן לֹא־יִרְחַמְנוּ עֲשָׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִחַנְנוּ: {פ}

יב וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִחַפֵּט יְהוָה מִשְׁפָּלַת הַנְּהָר עַד־גַּחַל מִצְרָיִם
 וְאַתֶּם תִּלְקְטוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: {פ}

יג וְהָיָה | בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל׃
 וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר וְהִנֵּדְחִים בְּאַרְץ מִצְרָיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקָּדֵשׁ בִּירוּשָׁלַם: {פ}

פרק כח

לאפרים

חטאין,

ועונשו בידי מושב
זר

א הוּי עֲטָרַת גְּאוֹת שִׁכְרֵי אֲפְרַיִם וַיִּצֵּץ נָבֶל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא־שְׁמָנִים תְּלוּמֵי יוּן:
 ב הִנֵּה חֲזֹק וְאַמִּץ לְאֹדְנֵי כְּזָרִם בְּרָד שֶׁעַר קָטָב
 כְּזָרִם מַיִם כְּבִירִים שִׁטְפִים הַנִּיחַ לְאַרְץ בְּיָד:
 ג בְּרַגְלִים תִּרְמָסְנָה עֲטָרַת גְּאוֹת שִׁכְרֵי אֲפְרַיִם:
 ד וְהָיְתָה צִיצֵת נָבֶל צְבִי תִפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים

כַּבְּכֹדָהּ בְּטָרִם קִיץ
אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרְאָה אוֹתָהּ בְּעוֹדָהּ בְּכַפּוֹ וּבְלַעְנָה: {ס}

לשאר העם [יהודה]

יש תקווה לשאר
העם ...

ה בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לְעֹטְרַת צְבִי וְלַצְפִּירַת תְּפָאֲרָהּ לְשֹׂאֵר עַמּוֹ:
ו וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט

לַיּוֹשֵׁב עַל-הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה: {ס}
ז וְגַם-אֵלֶּה בִּנְיַן שְׁנוֹ וּבִשְׂכָר תָּעוּ

... אבל גם הם
טמו

כַּתָּן וְנָבִיא שְׁנוֹ בַשֶּׂכֶר נִבְלָעוּ מִן-הַיַּיִן
תָּעוּ מִן-הַשֶּׂכֶר שְׁנוֹ בְּרֹאֵה פָקוּ פְּלִילִיָּה:

ח כִּי כָל-שְׁלֹחֹת מְלֹאוֹ קִיא צָאָה בְּלֵי מְקוֹם: {פ}
ט אֶת-מִי יוֹרָה דַּעַה וְאֶת-מִי יִבִּין שְׁמוּעָה
גְּמוּלֵי מַחְלָב עֲתִיקֵי מִשְׁדָּרִים:

י כִּי צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעִיר שָׁם זַעִיר שָׁם:
יא כִּי בַלְעֲנֵי שִׁפְהָ וּבַלְשׁוֹן אַחֲרַת יַדְבֵּר אֶל-הָעָם הַזֶּה:
יב אֲשֶׁר וְאָמַר אֲלֵיהֶם

זֹאת הַמְּנוּסָה הַנִּיחוּ לַעֲלֹף וְזֹאת הַמְּרַגְעָה וְלֹא אָבוּא שְׁמוּעָה:
יג וְהָיָה לָהֶם דְּבַר-יְהוָה

צוֹ לְצוֹ צוֹ לְצוֹ קוֹ לְקוֹ קוֹ לְקוֹ זַעִיר שָׁם זַעִיר שָׁם
לְמַעַן יִלְכוּ וּכְשֵׁלוֹ אַחֹר וּנְשַׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכְּדוּ: {פ}

פרק כט

כב לְכֹן

נחמה לעתיד
לכלל ישראל

כָּה-אָמַר יְהוָה אֶל-בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת-אֲבֹתָהֶם
לֹא-עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּגְנוּ יַחֲוֹרוּ:

כג כִּי בְּרֹאֵתוֹ וּלְדָוִי מַעֲשֵׂה יְדֵי בְּקַרְבּוֹ יִקְדִּישׁוּ שָׁמַי
וְהִקְדִּישׁוּ אֶת-קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ:

בעתיד, יעקב לא
יבוש בצאצאיו

----- כאן מסיוּמ'ס ההפטרות -----

הפטרות מסיוּמ'ס בפסוק הא:

כד וַיִּדְעוּ תַעֲרֵי-רוּחַ בִּינָה, וְרוֹגְגִים וְלַמְדוּ-לֶקַח: {ס}

הפטרת פ' ע"בוות כ"א"ה הספרי'ע
 ירמיהו א,א - ב,ג [וה'א] עפ' הפסרת פ' ס' מ"טות

פרק א

תחילת נבואתו של ירמיהו

ירמיהו ותקופת הינבאו

א דְּבַרְי יְרֵמְיָהוּ בֶן־חֶלְקִיָּהוּ
 מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵי־מִן:
 ב אֲשֶׁר הִנִּיחַ דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יְאֹשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה
 בְּשַׁלְש־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוֹ:
 ג וַיְהִי בִימֵי יְהוֹיָקִים בֶּן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 עַד־תָּם עֶשְׂתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדְקִיָּהוּ בֶן־יְאֹשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
 עַד־גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: {פ}

ההקדשה לנביא

דבר ה'

ד וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
 ה בְּטָרִם (אצורד) אֲצַרְךָ בְּבֶטֶן יַדְעִתִּיךָ
 וּבְטָרִם תֵּצֵא מִרַחֵם הַקֶּדְשִׁיךָ נִבְיָא לְגוֹיִם נִתְפִּיךָ:

הירמעות [נער אנכי]

ו וַיֹּאמֶר
 ז אֶתֶּה אֲדַנִּי יְהוָה הִנֵּה לֹא־יָדַעְתִּי דְבַר פִּי־נֶעַר אֲנִכִּי: {ס}

ה'

ח אֶל־תֹּאמַר נֶעַר אֲנִכִּי
 ט כִּי עַל־כֹּל־אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ תִּלְךָ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוְךָ תִּדְבַר:
 י אֶל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֲתָךְ אֲנִי לְהַצִּילְךָ נְאֻם־יְהוָה:

"אל־תִּירָא"

יא וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 יב הִנֵּה נִתְתִּי דְבַרְי בְּפִיךָ:
 יג רְאֵה הַפְּקֹדֶתִיךָ יְהוָה הִנֵּה עַל־הַגּוֹיִם וְעַל־הַמְּמַלְכוֹת
 לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ וּלְהַאֲבִיד וּלְהַרְוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוּעַ: {פ}

החזיונות

1. מקל שקד

יד וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
 טו מַה־אַתָּה רֹאֵה יְרֵמְיָהוּ
 טז וַיֹּאמֶר מִקֵּל שֶׁקֶד אֲנִי רֹאֵה:
 יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
 יח הִיטִיבֶתְ לְרֹאוֹת כִּי־שֶׁקֶד אֲנִי עַל־דְּבַרְי לַעֲשׂוֹתוֹ: {ס}

ומשמעות:

2. סיר נפוח

יג. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה | אֵלַי שְׁנִית לְאֹמֶר

מָה אַתָּה רֹאֵה

וְאָמַר סִיר נְפוּחַת אֲנִי רֹאֵה וּפְנֵיו מִפְנֵי צְפוּנָה:

יד. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי

מִצְפוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:

טו. כִּי | הֲגַנְנִי קָרָא לְכָל־מִשְׁפָּחוֹת מִמְּלָכוֹת צְפוּנָה נְאֻם־יְהוָה

וּבָאוּ וְנִתְּנֹוּ אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח | שְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם

וְעַל כָּל־חֹזְמֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה:

טז. וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטֵי אוֹתָם עַל כָּל־רַעְתָם

אֲשֶׁר עָבְדוּנִי וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם:

ומשמעות:

השליחות למנהיגי יהודה ולעם הארץ

יז. וַאֲתָהּ תֵאָזֵר מִתְּנִיף

וּקְמַתָּ וּדְבַרְתְּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אָנֹכִי אֹצֵנָה

אֶל־תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן־אֲחַתְּךָ לְפָנֵיהֶם:

יח. וַאֲנִי תִגַּה נִתְּתִיךָ הַיּוֹם

לְעִיר מְבֻצָר וּלְעַמּוּד בְּרִזָּל וּלְחַמּוֹת נְחֹשֶׁת עַל־כָּל־הָאָרֶץ

לְמַלְכֵי יְהוּדָה לְשֹׂרֵיהָ לְכַתְּנֶיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ:

יט. וַיִּלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אַתָּה אֲנִי נְאֻם־יְהוָה

לְהַצִּילְךָ: {פ}

א. וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

ב. הֲלֹךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר

כֹּה אָמַר יְהוָה

זְכַרְתִּי לָךְ תְּסֹד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת כְּלוּלֶיךָ

לְכַתְּךָ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה:

ג. קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לְיְהוָה רֹאשִׁית תְּבוּאָתָה

כָּל־אֲכָלֶיךָ וַאֲשֶׁמוּ רַעַה תָּבֵא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה: {פ}

השליחות למנהיגי יהודה ולעם הארץ

פרק ב

קריאת נחמה לירושלים

הפטרת פ' ע"בוות כחנה בת'אניס
 יחזקאל טז, א - ד'

הנבואה בפרק טז: לידת עם ישראל בין הגויים, טיפוחו ע"י ה', בגידת העם בה', העונש שיבוא עליו, ולבסוף - התשובה.

בהפטרתנו [פסוקים א-ד']: מקורו של עם ישראל בין הגויים, ואימוצו וטיפוחו ע"י ה'

<p>א וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p> <p>ב בְּן־אָדָם הוֹדַע אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־תּוֹעֲבֹתֶיהָ:</p> <p>ג וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדַגֵּי יְהוָה לִירֻשָׁלַם</p> <p>ד מְכַרְתֶּיךָ וּמְלֻדְתֶיךָ מֵאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶבְיָד הָאֲמִרִי וְאָמַדְתִּי חַתִּית:</p> <p>ה וּמִלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הַוּלְדָתְךָ אוֹתְךָ לֹא־קָבַת שְׂרָד:</p> <p>וּבְנָמִים לֹא־רַחֲצָתָ לְמַשְׁעֵי וְהַמְלִיחַ לֹא הַמְלַחַת וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ:</p> <p>ז לֹא־חָסָה עֲלֶיךָ עֵינִי לַעֲשׂוֹת לְךָ אֶתֶּת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלָכִי אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגַעַל נַפְשְׁךָ בְּיוֹם הַלְדָתְךָ אֲתָד:</p> <p>ח וְאָעֵבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי:</p> <p>ט רַבְּכָה כְּצִמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בְּעַרְיֵי עַדְיִים שְׂדֵים נִכְנֹל וּשְׁעָתְךָ צְלֻמַח וְאֵת עָרֶם וְעָרְיָה:</p> <p>י וְאָעֵבֵר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ וְהִנֵּה עֵתֶךָ עֵת דָּרִים וְאֶפְרַשׁ כְּנָפַי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עֲרוֹתְךָ וְאֶשְׁבַּע לְךָ וְאָבֹא בְּבֵרִית אֲתָד וְנָאֵם אֲדַגֵּי יְהוָה וְתַהֲיִי־לִי:</p> <p>יא וְאֶרַחֲצֶךָ בַּמַּיִם וְאֶשְׂטַף דַּמְיֶךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶכְסֶךָ בְּשֶׁמֶן:</p> <p>יב וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעֵלְךָ תַּחַשׁ וְאֶחַבְּשֶׁךָ בַּשֵּׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מַשֵּׁי:</p> <p>יג וְאֶעֱדֶךָ עָרִי וְאֶתְנַה צְמִידִים עַל־יְדֹיךָ וְרִבִּיד עַל־גְּרוֹנְךָ:</p> <p>יד וְאֶתֵּן לְךָ נָזֶם עַל־אֶפֶדְךָ וְעִגָּלִים עַל־אָזְנוֹךָ וְעִמְרֹת תַּפְאָרֶת בְּרֹאשְׁךָ:</p> <p>יז וְתַעֲדִי זָתָב וְכֶסֶף וּמִלְּבוּשֶׁךָ (ששי) שֵׁשׁ וּמַשֵּׁי וְרִקְמָה סָלַת וְדָבָשׁ וְשֶׁמֶן (אכלת) אֶכְלָת וְתִיפִי בַּמַּאֲד מֵאֲד וְתִצְלַחִי לְמַלּוּכָה:</p> <p>יח וְיֵצֵא לְךָ שֵׁם בְּנֹגִים בְּיַפְיָךָ כִּי וּכְלִיל הוּא בְּהַדְרִי אֲשֶׁר־שָׁמְתִי עֲלֶיךָ וְנָאֵם אֲדַגֵּי יְהוָה:</p>	<p>פניה לירושלים, במובן עם ישראל</p> <p>ילדותך האומללה</p> <p>הזנחת בהולדתך</p> <p>אף אחד לא חמל עליך</p> <p>ה' לקח את העם תחת חסותו</p> <p>מתבוססת בדמך</p> <p>ואמר לך בדמך חיי</p> <p>ואת ערם ועריה</p> <p>עתך עת דרים</p> <p>ואפרש כנפיי עליך</p> <p>ואבוא בבְרִית אֲתָד</p> <p>טיפלתי בר וטיפחתי אותך:</p> <p>רחצתיך, הלבשתיך והערפתי עליך תכשיטים</p> <p>ויצא לך שם בנֹגִים בְּיַפְיָךָ</p>
--	--

הפטרת וארא

כל המנהגים כט לתיאומים: יחזקאל כח, כה – סוף פרק כט. והתיאומים מתחילים בפסוק כד

-- התיאומים מתחילים כאן --

טד ולא יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב
מכל סביבתם השאטים אותם ונדעו כי אני אדני יהוה: {פ}

סיום הנבואה
הקודמת – על
מפלת צידון

נבואת נחמה לישראל

קטע סיום לנבואות על מפלתן של צור וצידון, שתחילתן בפרק כו

-- ולפי שאר המנהגים מתחילים כאן --

כה כה-אמר אדני יהוה
בקבצי את בית ישראל מן העמים אשר נפצו כם
ונקשתי כם לעיני הגוים
וישבו על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב:
כו וישבו עליה לבטח וכנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח
בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם
ונדעו כי אני יהוה אלהיהם: {פ}

פרק כח

קבוץ בית-ישראל,
התקדשות ה' בהם,
וישיבה לבטח,

ושפטים בגוים
מסביב

שתי נבואות על מצרים

פרק כט

א בשנה העשירית בעשירי בשנים עשר לחדש
היה דבר יהוה אלי לאמר:

ב בן-אדם
שים פניך על-פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל-מצרים כלה:
ג דבר ואמרת
כה-אמר אדני יהוה

הנני עליך פרעה מלך-מצרים התנים הנדול הרבץ בתוך יארי
אשר אמר לי יארי ואני עשיתיני:

ד ונתתי (החיים) תחים בלתיך והדבקתי דנת-יאריך בקשקשתך
והעליתך מתוך יאריך ואת כל-דנת יאריך בקשקשתך תדבק:
ה ונטשתיך המדברה ואת כל-דנת יאריך
על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ
לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה:

נבואה ראשונה

השלחות

על פרעה:

החטא

העונש

על מצרים:

החטא

וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
וַעַן הִיוֹתֶם מִשְׁעֲנַת קַנְה לְבַיִת יִשְׂרָאֵל:

ז בַּתְּשֻׁשׁ בְּךָ (בכבד) בַּכַּף תִּדְוֹץ וּבִקְעֵת לָהֶם כָּל־כֶּתֶף
וּבִהֲשִׁיעֵנָם עָלֶיךָ תִּשְׁבֵּר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל־מִתְּנֵיָם: {ס}
ח לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הֲנִנִּי מִבֵּיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכַּרְתִּי מִמּוֹךְ אֲדָם וּבִהֲמָה:

ט וְהִיְתָה אֶרֶץ־מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְחֶרֶבָה וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה
וַעַן אָמַר יְהוָה לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי:

י לָכֵן הֲנִנִּי אֶלֶיךָ וְאֶל־יְאֹרֶיךָ

וְנִתְּתִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם

לְחֶרְבוֹת חֶרֶב שִׁמְמָה מִמִּגְדָּל סִנְנַה וְעַד־גְּבוּל כּוּשׁ:

יא לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בַּהֲמָה לֹא תַעֲבֹר־בָּהּ
וְלֹא תִשָּׁב אַרְבָּעִים שָׁנָה:

יב וְנִתְּתִי אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נִשְׁמוֹת
וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אַרְבָּעִים שָׁנָה
וְהַפְצַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזָרִיתִים בְּאֲרָצוֹת: {ס}

יג כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת־מִצְרַיִם מִן־הָעַמִּים אֲשֶׁר־נִפְצוּ שְׁמָה:

יד וְשָׁבְתִי אֶת־שָׁבוֹת מִצְרַיִם

וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פְּתוּס עַל־אֶרֶץ מִכּוֹרְתָם

וְהָיוּ שָׁם מִמְלָכָה שְׁפֵלָה:

טו מִן־הַמְּמַלְכוֹת תִּהְיֶינָה שְׁפֵלָה וְלֹא־תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל־הַגּוֹיִם
וְהִמְעַטְתִּים לְבִלְתִּי רְדוֹת בְּגוֹיִם:

טז וְלֹא יִהְיֶה־עוֹד לְבַיִת יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן בְּפִנּוּתָם אַחֲרֵיהֶם
וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה: {פ}

יז וַיְהִי בְּעֶשְׂרִים וּשְׁבַע שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַתֵּר לַחֹדֶשׁ
תָּנָה דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

יח בְּן־אָדָם

נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־כַּבְּל הֶעֱבִיד אֶת־חֵילוֹ עִבְדָּה גְדוֹלָה אֶל־צֹר
כָּל־רֹאשׁ מְקָרַח וְכָל־כֶּתֶף מְרוּטָה

הועשוי הרס
ושממה - -

-- למשך 40 שנה,

והפצתם בגוים

מקץ 40 שנה -
קיבוץ מצרים,
אבל, כממלכה
שפלה

נבואה שניה

אין שחר
לנבוכדראצר
מכיבוש צור -

וְשָׂכַר לֹא־הָיָה לוֹ וּלְחֵילוֹ מִצֹּר עַל־הַעֲבֹדָה אֲשֶׁר־עָבַד עָלֶיהָ: {ס}

יט לִכֵּן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הִנְנִי נֹתֵן לְנַבְוִכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
וְנִשְׂאָה הַמֶּלֶךְ וְשָׁלַל שְׁלָלָהּ וּבָנָה בָּהָּ וְהִיְתָה שָׂכַר לְחֵילוֹ:
כ פָּעַלְתוּ אֲשֶׁר־עָבַד בָּהּ נָתַתִּי לוֹ אֶת־אֶרֶץ מִצְרָיִם
אֲשֶׁר עָשׂוּ לִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:

כא בָּנוּם הָיָה אֲצִמִּים קָרָן לְבַיִת וְשָׂרְאֵל וְלֵךְ אֶתֶּן פִּתְחוֹן־פֶּה בְּתוֹכָם
וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה: {פ}

-- ושכרו יהיה
בכבוש מצרים

נחמה לישראל

הפטרת בא כמנהג הספרדים והאשכנזים
ירמיהו מו, ג' – עד סוף הפרק

פסוק א' בפרק מ"ו פותח בבואות ירמיהו על עמים שונים, והן מסתיימות בסוף פרק נא. הראשונה שבהן היא על מצרים. בחלק הראשון של פרק מו, לפני פרשתנו [פסוקים ב"ב] – תיאור תבוסת מצרים על נהר פרת בקרב נגד בבל. בהמשך הפרק, בפרשתנו - נבואה על מפלת מצרים בידי בבל העולה על מצרים. בפרקים הבאים - על פלשתים, מואב, ועוד, והאחרונה על בבל.

נבואה על מפלת מצרים ביד בבל

פרק מו

יג **הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:**

יד **הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִנְדֹּל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶחַל וּבְתַחְפֻּנְחָס אִמְרוּ הַתִּנְצֵב וְהִכְנֵן לָךְ כִּי־אֶכְלֶה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ:**

טו **מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמְדוּ כִּי יִהְיֶה הַדָּפּוּ:**

טז **הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם־נָפְלָ אִישׁ אֶל־רַעְוֹהוּ וַיֹּאמְרוּ קִנְיָה וְנִשְׁבְּחָה אֶל־עַמּוּנֹתַי וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתַי מִכְּפֵי חֶרֶב תִּינֻנְהָ:**

יז **קָרְאוּ שָׁם פִּרְעֹה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן הַעֲבִיר הַמוֹעֵד:**

יח **חִי־אֲנִי נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יִהְיֶה צָבָאוֹת שְׁמוֹ כִּי כְּתוּב בְּהַרְיִים וּכְכָרְמֵל בֵּינָם וַיָּבֹא:**

יט **כְּלִי גוֹלָה עָשִׂי לָךְ יוֹשְׁבַת בְּת־מִצְרַיִם כִּי־נָחַף לְשִׁמְהָ תִהְיֶה וְנִצַּתָּה מֵאִין יוֹשֵׁב: {ס}**

כ **עֲנִלָּה יַפְח־פִּיָּה מִצְרַיִם קָרַץ מִצְפּוֹן בָּא בָּא:**

כא **גַּם־שִׁכְרִיָּה בְּקַרְבָּהּ כְּעֲנִלִי מִרְבֵּק כִּי־גַם־הִמָּה הִפְנוּ גָסוּ וַחֲדָיו לֹא עָמְדוּ כִּי יוֹם אִידָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פִּקְדָתָם:**

כב **קוֹלָהּ כְּנַחֵשׁ יִלְךְ כִּי־בִתּוּל יִלְכוּ וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כְּחֻטְבֵי עֵצִים:**

כג **כָּרְתוּ יַעֲרֶה נְאֻם־יְהוָה כִּי לֹא יִחַקֵּר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר:**

מותרת
קריאה למצרים: האויב מגיע
הסיבה לתבוסה
האויב מגיע
הכיני עצמך לגלות
התבוסה
הבני, ההרס, והמפלה

כד הַבִּישָׁה בַת־מִצְרַיִם נִתְּנָה בְיַד עַם־צִפּוֹן:

כה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מִנָּא וְעַל־פְּרֹעֹה וְעַל־מִצְרַיִם

וְעַל־אֱלֹהֵיהֶם וְעַל־מַלְכֵיהֶם וְעַל־הַפְּטָחִים בּוֹ:

ס וּנְתַתִּים בְּיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וּבְיַד־עַבְדֵּי

וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכַּן בְּיַמֵּי־קֶדֶם נְאֻם־יְהוָה: {פ}

ואח"כ, מצרים
תחזור לאתנה

נבואת נחמה לישראל - "אל תירא עבדי יעקב"

כז וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵּי יַעֲקֹב וְאֶל־תִּתֵּת יִשְׂרָאֵל

כִּי הִנְנִי מּוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֶת־זְרַעְךָ מֵאֶרֶץ שְׁבָנִים

וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֵן וְאִין מִחֲרִיד:

כח אַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵּי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶתְּךָ אָנֹכִי

כִּי אַעֲשֶׂה כָל־הַבְּלִיָּגוֹת וְאֲשֶׁר הִדַּחְתִּידָּ שָׁמָּה

וְאַתְּ לֹא־אַעֲשֶׂה כָל־הַיִּסְרֵתִידָּ לְמִשְׁפַּט וְנִקְהָ לֹא אֲנַקֶּה: {פ}

הפטרת בא כמנחת התיאנים
ישעיהו פרק יט כולו

נבואה על מצרים, ובסופה שלום עם ישראל ואשור

א משא מצרים

הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל־עֵב קַל וְבָא מִצְרַיִם
וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵי וּלְבַב מִצְרַיִם יִמָּס בְּקַרְבּוֹ:

ה' מופיע במצרים, ואימה נופלת עליהם

אסונות במצרים

ב וְסִכְסְכְתִי מִצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
וְנִלְחַמוּ אִישׁ־בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְּלֶכֶה בְּמִמְלָכָה:
ג וְנִבְקְּהָ רוּחַ מִצְרַיִם בְּקַרְבּוֹ וְעֲצָתוֹ אֲבֹלַע
וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֶל־הָאֱטֹטִים וְאֶל־הָאֲבוֹת וְאֶל־הַיְדֻעִים:
ד וְסִפְרַתִּי אֶת־מִצְרַיִם בְּיַד אֲרָנִים קָשָׁה וּמִלֶּדַע עַד יִמְשַׁלְכֶם
נָאִם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת:

מלחמות אזרחים בתוך מצרים

ימלך עז ומשל-בם

ה וּנְשַׁתּוּ־מַיִם מֵהַיָּם וְנִהַר יִחַרֵּב וַיִּבֶשׁ:
ו וְהִאֲזִינִיחוּ נְהָרוֹת הַלְלוּ וְחִרְבוּ יֶאֱרֹב מִצְוֹר קִנְיָה וְסוּף קָמְלוּ:
ז עָרֹת עַל־יְאֹזֵר עַל־פִּי יְאֹזֵר וְכָל מִזְרַע יְאֹזֵר יִיבֶשׁ נְהַר וְאִינְגּוֹ:

התיבשות מקורות המים, ואבדון יבול

ח וְאֲנִי הַדְּיָנִים וְאֲבֹלוּ כָל־מִשְׁלִיכֵי בְיְאֹזֵר חֲכָה
וּפְרָשֵׁי מִכְמַרְת עַל־פְּנֵי־מַיִם אֲמַלְלוּ:
ט וּבָשׂוּ עֲבָדֵי פִשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוּרֵי:
י וְהָיוּ שְׂתִיתֵיהֶ מִדְּכָאִים כָּל־עֲשֵׂי שֶׁכֶר אֲנִי־נֹפֵשׁ:

אין עבודה אומללות ואבלות בעלי מקצוע

יא אֲדֹ־אֱוִלִים שְׂרִי צִעַן חֲכְמֵי יַעֲצִי פְרֻעָה עֲצָה נִבְעָרָה
אִיךָ הָאֲמָרוּ אֶל־פְּרֻעָה בְּן־חֲכָמִים אֲנִי בְּן־מַלְכֵי־קָדְמָם:
יב אִיִּם אֲפֹא חֲכְמִיךָ וַיְגִידוּ נָא לְךָ

אילות וחסור תוחלת של חכמי מצרים

יג וַיְדַעְוּ מִה־יַעֲצֵן יְהוָה צְבָאוֹת עַל־מִצְרַיִם:
יד נִזְאָלוּ שְׂרִי צִעַן נִשְׂאוּ שְׂרֵי נָף הִתְעַוּ אֶת־מִצְרַיִם פִּגְתִּי שְׂבִטִיהָ:
טו יְהוָה מְסֹךְ בְּקַרְבָּהּ רוּחַ עוֹעִים

ה' הוא שבלבל את מצרים

והתעו את מצרים בכל־מעשהו כהתעוּת שְׂכוֹר בְּקִיאוֹ:
ז ולא־יהנה למצרים מעשה אשר יעשה ראש ויגב כפה ואגמון:

השפעת יהודה
על מצרים

פחד מפני ה'

טז **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם כְּנָשִׁים**

וְחָתָדוּ וּפְחָדוּ מִפְּנֵי תְנוּפֹת יַד־יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא מֵנִיף עָלָיו:

יז **וְהִיִּתְהָ אֲדַמַּת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחֵלָא כֹּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְהָ אֱלֹהֵי יַפְתָּדוּ**

מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלָיו: {ס}

יח **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה חֲמֹשׁ עָרִים בְּאַרְץ מִצְרַיִם מְדַבְּרוֹת שְׁפַת כְּנָעַן**

וְנִשְׁבָּעוֹת לִיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַחֵרֶס יֹאמֵר לְאַחַת: {ס}

יט **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה מִזְבֵּחַ לִיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם**

וּמִצְבֵּה אֶצֶל־גְּבוּלָהּ לִיהוָה:

כ **וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהוָה צְבָאוֹת בְּאַרְץ מִצְרַיִם**

כִּי־יִצְעֲקוּ אֶל־יְהוָה מִפְּנֵי לְחָצִים וַיִּשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וַהֲצִילָם:

כא **וְנִדְעָ יְהוָה לְמִצְרַיִם וַיְדַעוּ מִצְרַיִם אֶת־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא**

וַעֲבָדוּ זִבְחַת וּמִנְחָה וַגִּדְרוּ־גִדְרָ לִיהוָה וּשְׁלָמוֹ:

כב **וַגִּנְף יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם נֶגֶף וּרְפֹאֵא**

וְשָׁבוּ עַד־יְהוָה וְנִעֲתַר לָהֶם וּרְפָאָם: {ס}

מצרים יבקשו סיוע
מה' והוא ישלח
להם מושיע

וכתוצאה:
מצרים יכירו בה'

לעתיד לבוא

כג **בַּיּוֹם הַהוּא תִהְיֶה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה**

וּבֹא־אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וַעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת־אֲשׁוּר: {ס}

כד **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר**

בְּרָכָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כה **אֲשֶׁר בְּרָכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר**

בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמִעֲשָׂה יְדֵי אֲשׁוּר וּנְחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל: {ס}

שלום בין מצרים,
אשור וישראל

הפטרת בשלח
 שופטים ד:ד – עד סוף פרק ה
 האשכנזים מתחילים פסוק ד, הספרדים מתחילים פסוק ה' פסוק א, והתימנים פסוק ה' פס' כד.
 וכאם מטיילים פסוק פסוק ה'

דבורה וברק, ומלחמתם ביבין וסיסרא

פרק ד

---- כאן מתחילים האשכנזים ----

ד וּדְבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּי־דָוִד
 הָיָא שֹׁפֵטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַהִיא:
 ה וְהָיָא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תְּמָר דְּבוֹרָה
 בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּתַר אַפְרַיִם
 וַיַּעַל אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפָּט:

ו וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעָם מִקְדָּשׁ נַפְתָּלִי וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 הֲלֹא צִנְחָו יְהוּנָה אֶל־הַיִּשְׂרָאֵל
 לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּתַר תְּבוֹר
 ז וּלְקַחְתָּ עִמָּךְ עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נַפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלֹן:
 ח וּמִשְׁכַּתִּי אֶלְיָךְ אֶל־גַּחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צָבָא יָבִין
 וְאֶת־רַכְבּוֹ וְאֶת־הַמּוֹנֵג וַנִּתְּיָהוּ בַיָּדְךָ:

ט וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק
 אִם־תִּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־לֹא תִלְכִי עִמִּי לֹא אֵלְךָ:
 י וַתֹּאמֶר הֲלָךְ אֵלְךָ עִמָּךְ
 יא אַפְסֵי כִי לֹא תִהְיֶה הַפְּאָרְתְּךָ עַל־תִּירְךָ אֲשֶׁר אֲתָה הוֹלֵךְ
 יב כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמָּכַר יְהוּנָה אֶת־סִיסְרָא
 יג וַתִּקַּם דְּבוֹרָה וַתִּלָּךְ עִם־בָּרַק קְדָשָׁה:

יד וַיִּזְעַק בָּרַק אֶת־זַבְלוֹן וְאֶת־נַפְתָּלִי קְדָשָׁה
 טו וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֶשְׂרֵת אֲלָפֵי אִישׁ וַתַּעַל עִמּוֹ דְּבוֹרָה:

טז וַחֲבַר הַקִּינִי נִפְרָד מִקִּיִן מִבְּנֵי חֲבַב חֲתָן מֹשֶׁה
 טז וַיִּט אֶחָלוֹ עַד־אֵלוֹן (בצענים) בְּצַעֲנָנִים אֲשֶׁר אֶת־קְדָשׁ:

יז וַיִּגְדּוּ לְסִיסְרָא כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־אֲבִינֵעָם הַר־תְּבוֹר:
 יח וַיִּזְעַק סִיסְרָא אֶת־כָּל־רַכְבּוֹ תִשַׁע מְאוֹת רַכָּב בָּרָזָל
 יט וְאֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִחֲרַשַׁת הַגִּזְוִים אֶל־גַּחַל קִישׁוֹן:

דבורה

דבורה וברק על התקפת סיסרא וצבאו

ברק עולה לקדש עם 10,000 איש, ודבורה עמו

[מאמר מוסגר]

סיסרא נערך למלחמה

חבר הקיני

יד ותאמר דבֹרָה אֶל־בָּרַק
 דבורה מזרח את ברק
 קָוִם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְּיָדְךָ
 הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא לְפָנֶיךָ

המלחמה
 טו וַיִּרְדּוּ בָרַק מִתֵּר תְּבוֹר וְעֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו:
 טו וַיָּנֶהם יְהוָה אֶת־סִסְרָא וְאֶת־כָּל־הַרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
 לְפָנֵי בָרַק

טז וַיִּרְדּוּ סִסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיִּנָּס בְּרַגְלָיו:
 טז וּבָרַק רָדַף אַחֲרָיָהוּ הַרֶכֶב וְאַחֲרָיָהוּ הַמַּחֲנֶה עַד חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם
 וַיִּפֹּל כָּל־מַחֲנֶה סִסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אַחַד:

יז וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֶהֱל יַעַל אֲשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי
 יז וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל־אֶהֱל יַעַל אֲשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי
 כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וַיְבִין בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי:

יח וַתֵּצֵא יַעַל לַקְרָאת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 יח וַתֵּצֵא יַעַל לַקְרָאת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו
 סוּרָה אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא
 וַיִּסַּר אֵלֶיהָ הָאֱהֱלָה וַתִּכְסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה:
 יט וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׂקִינִינָא מְעַט־מַיִם כִּי צָמָאתִי
 וַתִּפְתַּח אֶת־נְאוֹד הַחֲלָב וַתִּשְׁקְהוּ וַתִּכְסְּהוּ:
 כ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַמֵּד פְּתַח הָאֱהֱל וְהִנֵּה אִם־אִישׁ יָבֹוא וּשְׂאֵלְךָ
 וְאָמַר הַיְשִׁפָּה אִישׁ וְאָמַרְתְּ אֵין:

כא וַתִּקַּח יַעַל אֲשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֱהֱל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבָּת בְּיָדָהּ
 כא וַתִּקַּח יַעַל אֲשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יְתֵד הָאֱהֱל וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבָּת בְּיָדָהּ
 וַתָּבֹוא אֵלָיו בַּלָּאט וַתִּתְקַע אֶת־הַיְתֵד בְּרַגְלָתוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְצָךָ
 וְהוּא־נִרְדָּם וַיִּעַף וַיָּמָת:

כב וְהִנֵּה בָרַק רֹדֵף אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לַקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
 כב וְהִנֵּה בָרַק רֹדֵף אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לַקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ
 לָךְ וְאַרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֶשׁ
 וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְהִנֵּה סִסְרָא נֹפֵל מִתּוֹ וְהִיָּתֵד בְּרַקְתּוֹ:

----- כאן מתחילים התיאורים -----

כג וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בְּיָנִים תְּהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 כג וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בְּיָנִים תְּהוּא אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 כד וַתִּלְחַד יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלְלוּךָ וְקִשְׁתָּ עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן
 כד וַתִּלְחַד יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַלְלוּךָ וְקִשְׁתָּ עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן
 עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוֹ אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנָעַן: {פ}

דבורה מזרח את ברק

המלחמה

סִסְרָא נָס אֶל־אֶהֱל יַעַל

באוהל יעל

ברק אצל יעל

בני-ישראל
 מכריזים את יבין

----- כאן מתחילים הספרדים -----

פרק ה

שירת דבורה

א ותִּשָׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לְאֹמֶר:

ב בַּכְּרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּהֲתַנְדֵּב עִם בָּרְכוּ יְהוָה:

ג שִׁמְעוּ מַלְכִּים הֶאֱזִינוּ רוֹזְנִים

אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ד יִהְיֶה בְּצֹאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצִעְדְּךָ מִשְׁרָה אֲדוֹם

אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם־עֵבִים נִטְפוּ מַיִם:

ה הַרְיִם נִזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זָה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ו בַּיַּמִּי שִׁמְגַר בֶּן־עֲנַת בַּיַּמִּי יָעַל חֲדָלוּ אֲרָחוֹת

וְהִלְכֵי נְחִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עֶקְלֵקְלוֹת:

ז חֲדָלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ

עַד שִׁקְמַתִּי דְּבוּרָה שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:

ח וּבַחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזוּ לַחֵם שְׁעָרִים

מִגֵּן אִם־יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאֲרָבָעִים אֶלֶף בְּיִשְׂרָאֵל:

ט לְבִי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמְתַּנְדְּבִים בָּעַם בָּרְכוּ יְהוָה:

י רִכְבֵּי אֲתַנּוֹת צַחֲלוֹת יִשְׁבִּי עַל־מַדִּין וְהִלְכִי עַל־דָּרֶךְ שִׁיחוֹ:

יא מִקּוֹל מַחְצָצִים בֵּין מִשְׁאָבִים

שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל

אֲזוּ יִרְדּוּ לְשָׁעָרִים עִם־יְהוָה:

יב עֹרֵי עֹרֵי דְּבוּרָה עֹרֵי עֹרֵי דְּבַר־שִׁיר

קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהַ שְׁבִיךָ בֶּן־אֲבִינֵעַם:

יג אֲזוּ יִבַד שְׁלִיר לְאֹדִירִים עִם יְהוָה יִרְד־לִי בַּגּוֹבְרִים:

יד מִנֵּי אִפְרַיִם שְׂרָשָׁם בַּעֲמֹלֶק אַחֲרֵיהֶם בְּנִנְמִין בַּעֲמֹמִיד

מִנֵּי מְכִיר יִרְדּוּ מִחֻקִּים וּמִזְבוֹלָן מִשְׁכִּים בְּשִׁבְט סֹפֵר:

טו וְשָׂרֵי בְּיִשְׁשָׁכָר עִם־דְּבָרָה וְיִשְׁשָׁכָר כֵּן בָּרַק בַּעֲמֹק שֶׁלַח בְּרוּגְלוֹ

בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֻקֵּי־לֵב:

טז לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲרָרִים

לְפִלְגּוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֻקֵּי־לֵב:

פתיחה

עורי עורי דבורה

שבחים ותוכחה לשבטי ישראל אפרים, בנימין מכיר [מנשה], זבולון יששכר ראובן

<p>וְדָן לְמַה יִגְוֹר אֲנִיּוֹת וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכּוּן: וּנְפֹתְלֵי עַל מְרוֹמָיו שָׁדָה:</p>	<p>יז גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן אֲשֶׁר יָשָׁב לְחוּף יַמִּים יח זְבֻלוֹן עִם חֶרֶף נִפְשׁוֹ לְמוֹת</p>	<p>גלעד [מנשה], דן אשר זבולון, נפתלי</p>
<p>אז גִּלְחָמוֹ מִלְּבִי כִנְעֵן בְּצַע כְּסָף לֹא לָקַחוּ: הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם גִּלְחָמוֹ עִם-סִיסְרָא: נַחַל קְדוּמַיִם נַחַל קִישׁוֹן מִדְּהַרֹּת דְּהַרֹּת אַבִּירָיו:</p>	<p>יט בָּאוּ מַלְכִּים גִּלְחָמוֹ בַּתְּעַנְדָּה עַל-מֵי מִגְדוֹ כ מִן-שָׁמַיִם גִּלְחָמוֹ לא נַחַל קִישׁוֹן גֶּרְפָּם תִּדְרָכֵי נִפְשֵׁי עֹז: כב אֵז הֶלְמוֹ עַקְבֵי-סוּס כג אֲזָרוּ מְרוֹז אֲמַר מִלְּאָדָּה יִהְיֶה כד כִּי לֹא-בָאוּ לְעִזְרַת יִהְיֶה</p>	<p>המלחמה יעל</p>
<p>אָרוֹ אָרוֹר יִשְׁבִּיחַ לְעִזְרַת יִהְיֶה בְּנִבְוִיָּם: הַתְּבַרְךְ מִנְּשִׁים יַעֲלֵ אֵשֶׁת תְּבַר תְּקִינִי מִנְּשִׁים בְּאֵהֶל הַתְּבַרְךְ: ה סִיסְרָא חֲלָב נִתְנָה ו יִמְיָנָה לְהַלְמוֹת עַמְלִים ז וּמִחֲצָה וְחִלְפָה רָקְתוּ: ח בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדִיר:</p>	<p>כה אֲזָרוּ מְרוֹז אֲמַר מִלְּאָדָּה יִהְיֶה כד כִּי לֹא-בָאוּ לְעִזְרַת יִהְיֶה כה מִיָּמִים שָׁאֵל חֲלָב נִתְנָה כו יִדְהוּ לִיְתַד תִּשְׁלַחְנָה כז וְהִלְמָה סִיסְרָא מִחֲתָקָה רֹאשׁוֹ כח בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל שָׁכַב כט בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדִיר:</p>	<p>אם סיסרא</p>
<p>כט סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשָׁנָב מִדּוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לָבוֹא ל אֶפְ-הִיא תָשִׁיב אֲמַרְיָהּ לָהּ: מ שְׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא נ צָבַע רִקְמָתִים לְצֹנְאָרֵי שְׁלַל:</p>	<p>כח בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקַפָּה וַתִּיבֹב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֲשָׁנָב כט מִדּוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לָבוֹא ל חֲלָא יִמְצָאוּ יַחֲלָקוּ שְׁלַל מ רַחַם רִחְמָתִים לְרֹאשׁ זֶבֶר נ שְׁלַל צְבָעִים רִקְמָה</p>	<p>אם סיסרא</p>
<p>ואֲתִּיבֵי וְהָיָה כָּאֵת הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִבְרָתוֹ</p>	<p>לא כֵּן יִאבְדּוּ כָל-אֲוִיבֵיהֶּ יִהְיֶה</p>	<p>חתימת השירה</p>

וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה: {פ}

שקט 40 שנה

הפטרת יתרו
 בישעיהו, שני קטעים: [1] ו,א – ז,ו [2] ט,ה-ו
 האשכנזים קראים לך מקצוים, והסכרדים מסייאים מסוף סרק ו'

פרק ו

השליחות של ישעיהו

א בשנת-מות המלך עזיהו

ה' החזין
ה' והשרפים

ב ואראה את-אדני יושב על-כסא רם ונשא ושוליו מלאים את-ההיכל:

ג שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד

ד בשפתים יכסה פניו ובשפתים יכסה רגליו ובשפתים יעופף:

ה וקרא זה אל-זה ואמר

ו קדושו קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל-הארץ כבודו:

ז וינעו אמות הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן:

ח ואמר אוי-לי כי-נדמיתי

ט כי איש טמא-שפתים אנכי ובתוך עם-טמא שפתים אנכי יושב

"כי איש
טמא-שפתים
אנכי"

י כי את-המלך יהוה צבאות ראו עיני:

אחד מהשרפים
מכפר את חטאת
הנביא

יא ויעף אלי אחד מן-השרפים ובידו רצפה

יב במלקותים לקח מעל המזבח:

יג ויגע על-פי ויאמר

יד הנה גגע זה על-שפתיך וכר עונך ותטאתך תכפר:

ישעיהו מתנדב
לשליחות

טו ואשמע את-קול אדני אומר

טז את-מי אשלח ומי ילך-לנו

יז ואמר הנני שלחני:

השליחות

יח ויאמר לך ואמרת לעם הוזה

יט שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:

כ השמן לב-העם הוזה ואזניו תכבד ועיניו השע

כא פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

כב ואמר עד-מתי אדג

כג ויאמר עד אשר-אם-שאו ערים מאין יושב

כד ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שממה:

כה ורתק יהוה את-האדם ורבה העזובה בקרב הארץ:

יג ועוד בה עשריה ושבה והיתה לבער
כאלה וכאלון אשר בשלכת
מצבת בם זרע קדש מצבתה: {פ}

----- כאן סיוימיס הספריים -----

פרק ז

מלך ארם ומלך
ישראל עולים על
ירושלים

א ויהי בימי אחז בן-יוזם בן-עזיהו מלך יהודה
עלה רצין מלך-ארם ופקח בן-רמליהו מלך-ישראל וישלם
למלחמה עליה ולא יכל להלחם עליה:
ב ויגד לבית דוד לאמר גחה ארם על-אפריים
ויגע לבבו ולקב עמו כגוע עצי-גער מפני-רוח: {ס}

ג ויאמר יהנה אל-ישעיהו

שליחות אל מלך
יהודה

צא-נא לקראת אחז אתה ושאר ישוב בנך
אל-קצה תעלת הברכה העליונה אל-מסלת שדה כובס:
ד ואמרת אליו

השמר והשקט אל-תירא
ולקבך אל-יך משני זנבות האודים העשנים האלה
בחר-ארץ רצין וארם ובן-רמליהו:
ה יען פירעץ עליך ארם רעה אפריים ובן-רמליהו לאמר:
ו נעלה ביהודה ונקיצנה ונבקענה אלינו
ונמליך מלך בתוכה את בן-טבאל: {פ}

פרק ט

ה פירעץ ילד-לנו בן נתן-לנו ונתתי המשחה על-שכמו
ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אביעד שר-שלום:
ו (לם רבה) למרבה המשחה ולשלום איון-קץ
על-כפא דוד ועל-ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה
מעשה ועד-עולם קנאת יהנה צבאות תעשה-זאת: {פ}

הפטרת מישפטים

בירמיהו שלושה קטעים, עפ"י המנהגים השונים:
 [1] כולם: לד, ח- עד סוף הפרק. [2] ספרדים ואשכנזים: לג, כה- כו [3] התימנים: פרק לה כולו.

תוכחה על שעבוד עבדים ונבואה על העונש

- כאן מתחילים כולם -

הרקע לנבואה

פרק לד

הברית - שחרור
העבדים העבריים

קיום הברית

הפרטה - חידוש
העבדות

הנבואה

תוכחה

מזכיר דין שחרור
עבדים עבריים
מפרשת משפטים

אבותיכם לא שמעו

ואתם -

בריתם ברית
לשחרור עבדיםותשובו להפר
אותה

- ח הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 אַחֲרַי כִּרְתֵּ הַמֶּלֶךְ צִדְקָיָהוּ בְרִית אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
 לֵקְרָא לָהֶם דְּרוֹר:
 ט לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעֵבֶרִי וְהָעֵבֶרִיָּה חֲפָשִׁים
 לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם בִּיהוּדֵי אֶחֱיָהוּ אִישׁ:
 י וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַשְּׂרָיִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּבְרִית
 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם עוֹד
 וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ:
 יא וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי-כֵן
 וַיֵּשְׁבוּ אֶת-הָעֲבָדִים וְאֶת-הַשִּׁפְחֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפָשִׁים
 (ויכבשו) וַיִּכְבְּשׁוּם לְעֲבָדִים וּלְשִׁפְחֹת: {פ}
 יב וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:
 יג כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנֹכִי כִרְתִּי בְרִית אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם
 בַּיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹצֵא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עֲבָדִים לֵאמֹר:
 יד מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת-אֱחָיו הָעֵבֶרִי אֲשֶׁר-יִמְכַר לָךְ
 וְעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשַׁלַּחְתּוֹ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ
 וְלֹא-שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנוֹם:
 טו וַתִּשְׁבוּ אַתֶּם הַיּוֹם
 וַתַּעֲשׂוּ אֶת-הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינַי לֵקְרָא דְרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ
 וַתִּכְרְתוּ בְרִית לְפָנַי אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו:
 טז וַתִּשְׁבוּ וַתַּחֲלִלוּ אֶת-שְׁמִי
 וַתִּשְׁבוּ אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם
 וַתִּכְבְּשׁוּ אַתֶּם לְהֵינֹת לָכֶם לְעֲבָדִים וּלְשִׁפְחֹת: {ס}

יז לְכֹן כָּה־אָמַר יְהוָה
 אַתֶּם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי לְקִרְאָ דְרֹדֹר אִישׁ לְאָחִיו וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
 הִנְנִי קֹרֵא לְכֶם דְרֹדֹר נְאֻם־יְהוָה
 אֶל־הַתְּרֹב אֶל־הַדָּבָר וְאֶל־הַרְעֵב
 וְנָתַתִּי אֶתְכֶם (לזויעה) לְזַעֲזוּחַ לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:
 יח וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־בְּרִיתִי
 אֲשֶׁר לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דִּבְרֵי תְּבָרִית אֲשֶׁר כָּרְתוּ לִפְנֵי
 הָעֵגֹל אֲשֶׁר כָּרְתוּ לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו:
 יט שְׁלֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם
 הַסָּרְסִים וְהַכְּהֻנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ הָעֹבְרִים בֵּין בְּתָרֵי הָעֵגֹל:
 כ וְנָתַתִּי אוֹתָם בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם
 וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֹאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:
 כא וְאֶת־צִדְקֵיהֶוּ מְלִד־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרָיו
 אֶתֵּן בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם
 וּבְיַד חֵיל מְלִד בְּכָל הָעֲלִים מֵעֲלֵיכֶם:
 כב הִנְנִי מְצַוֶּה נְאֻם־יְהוָה
 וְהַשְׁבֹּתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכַדוּהָ וּשְׂרַפְּהָ בָאֵשׁ
 וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׂמֹמָה מֵאִין יֵשֵׁב: {פ}

והעונשים

לעם

לראשי המימשל

לצדקיהו ושָׂרֵיו

חורבן ירושלים

- האשכנזים והספרדים קוראים ש' הססוקים האים מפרק ז' וחזתאים בהם את ההפטרות.

- המתאנים אינם קוראים אותם, הם מנשיכים פפרק ז"ה וקוראים את כולו, ראה פהמשק.

נבואת נחמה לישראל

כה כֹּה אָמַר יְהוָה
 אִם־לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שָׁמַתִּי:
 כו גַּם־זָרַע יַעֲקֹב וְדוֹד עֲבָדַי אֲמַאֵס
 מִקַּחַת מִזְרַעוּ מִשְׁלִים אֶל־זָרַע אֲבָרְתָם יִשְׁתַּק וַיַּעֲקֹב
 כִּי־ (אשוב) אָשִׁיב אֶת־שְׁבוֹתָם וְרַחֲמָתִים: {פ}

פרק לג

נחמה

- האשכנזים והספרדים מסיימים כאן

- והמתאנים מנשיכים את פפרק ז"ה [בצמוד האם]

ירמיהו
פרק לה

הוראת ה' לירמיהו

א הַדְּבַר אֲשֶׁר-הָיָה אֵל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
 בִּימֵי יְהוֹשֻׁפָּט בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר:
 ב הַלֹּדֶף אֶל-בַּיִת הַהַרְקָבִים וְדַבַּרְתָּ אוֹתָם
 וְהִבַּאתָם בַּיִת יְהוָה אֶל-אֶחָת הַלְשָׁכוֹת וְהִשְׁקִינָה אוֹתָם יָיִן:

ביצוע

ג וְאָקַח אֶת-יְאֻזָּבֵה בַּת-יִרְמְיָהוּ בֶן-חַבְצַנְיָה וְאֶת-אֶחָיו וְאֶת-כָּל-בָּנָיו
 וְאֶת כָּל-בַּיִת הַהַרְקָבִים:
 ד וְאָבָא אַתֶּם בַּיִת יְהוָה אֶל-לְשַׁכַּת בְּנֵי חֲנָן בֶּן-יִגְדַּלְיָהוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-אֶצֶּל לְשַׁכַּת הַשָּׂדִים אֲשֶׁר מִמַּעַל לְלְשַׁכַּת מַעֲשִׂיהוּ בֶן-שָׁלֹם
 שְׁמֵר הַסֶּרֶךְ:
 ה וְאָתָּן לְבָנָי א בְּנֵי בֵית-הַהַרְקָבִים גְּבַעִים מֵלֵאִים יָיִן וְכֹסוֹת
 וְאָמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ-יָיִן:

ו וַיֹּאמְרוּ

דברי הרכבים

צוואת אביהם
וְיָקֵב בְּרִדְקָב

ז לֹא נִשְׁתַּחֲוִינָן כִּי יִזְנָדֵב בֶּן-רִכָּב אֲבִינוּ צָנָה עָלֵינוּ לֵאמֹר
 לֹא תִשְׁתַּחֲוִינָן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם עַד-עוֹלָם:
 ח וּבַיִת לֹא-תִבְנוּ וְזָרַע לֹא-תִזְרְעוּ וְכָרֶם לֹא-תִטְעוּ וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם
 כִּי בְּאֵהָלִים תִּשְׁבּוּ כָל-יְמֵיכֶם
 ט לְמַעַן תִּחְיִי יָמִים רַבִּים עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם גָּרִים שָׁם:

ציאות

י וּנְשַׁמַּע בְּקוֹל יְהוֹנָדָב בֶּן-רִכָּב אֲבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ
 לְבַלְתִּי שְׁתוֹת-יָיִן כָּל-יְמֵינוּ אֲנַחְנוּ נְשִׂינוּ בְּנֵינוּ וּבְנֹתֵינוּ:
 יא וּלְבַלְתִּי בְּנוֹת בָּתָּיִם לְשַׁבְּתָנוּ וְכָרֶם וְשָׂדֶה זָרַע לֹא יִהְיֶה-לָּנוּ:
 יב וּנְשַׁב בְּאֵהָלִים וּנְשַׁמַּע וְנַעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יִזְנָדֵב אֲבִינוּ:

עולים לירושלים

יג וַיְהִי בַעֲלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶל-הָאָרֶץ
 וַנֹּאמֶר בָּאוּ וּנְבֹא יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חֵיל הַפְּשָׁדִים וּמִפְּנֵי חֵיל אַרְם
 וּנְשַׁב בִּירוּשָׁלַם: {פ}

יד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:

יז כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הַלֹּדֶף וְאָמַרְתָּ לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם

הַלֹּדֶף תִּקְחוּ מוֹכַר לְשִׁמְעָה אֶל-דְּבַרִי נְאֻם-יְהוָה:

דברי ה' לאנשי
יהודה וירושלים

- יד הוֹקֵם אֶת־דַּבְּרֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכָּב אֲשֶׁר־צִוָּה אֶת־בְּנָיו לְבַלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן וְלֹא שְׁתוּ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמְעוּ אֶת מִצְוַת אֲבִיהֶם וְאָנֹכִי דַבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשָּׁבָם וּדְבַר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלָי:
- טו וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנֹּבְאִים | הַשָּׁבָם וְשָׁלַח | לֵאמֹר שִׁבְרָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וְהִיטִיבוֹ מַעַלְלֵיכֶם וְאֶל־תֵּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים לְעַבְדָם וְשִׁבּוּ אֶל־הָאֱדוּמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלֹאֲבֹתֵיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אָזְנוֹכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם אֵלָי:
- טז כִּי הִקִּימוּ בְנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכָּב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם אֲשֶׁר צִוָּם וְהָעַם הַזֶּה לֹא שָׁמְעוּ אֵלָי:
- יז לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מִבֵּיא אֶל־יְהוּדָה וְאֶל כָּל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר דַּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם | עַן דַּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ וְאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנוּ:
- יח וּלְבֵית הַרְכָּבִים אָמַר יְרֵמְיָהוּ כֹה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל | עַן אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וְתִשְׁמְרוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו וְתַעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה אֲחֵכֶם:
- יט לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְרַת אִישׁ לְיֹנָדָב בֶּן־רִכָּב עֹמֵד לִפְנֵי כָל־הַיָּמִים: {פ}

דברי ה' לבית
הרכבים

הפטרת תרומה

מלכים א': ה, כו – ו, ג

בניית בית המקדש ע"י שלמה

פרק ה

כ ויהיה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר-לו
 ויהי שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם:

שלום בין שלמה
וחירם

כז ויעל המלך שלמה מס מכל-ישראל
 ויהי המס שלשים אלף איש:

מסים

כח וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחדש חליפות
 חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו
 ואדניהם על-המס: {ס}

כח אדם וארגון

כט ויהי לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף חצב בקר:
 ל לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על-המלאכה
 שלשת אלפים ושלש מאות הרדים בעם העשים במלאכה:

לא ויצו המלך

עצים ואבנים לבניה

ויסעו אבנים גדלות אבנים וקרנות לנסד תבות אבני גזית:
 לב ויפסלו בני שלמה ובני חירום והגבלים
 ויכינו העצים והאבנים לבנות תבות: {ס}

פרק ו

א ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני-ישראל
 מארץ-מצרים בשנה הרביעית בתחדש זו
 הוא תחדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן תבות ליהנה:

תאריך תחילת
הבניה

תיאור הבית

ב ותבות אשר בנה המלך שלמה ליהנה
 ששים-אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו:
 ג והאולם על-פני היכל הבית
 עשרים אמה ארפו על-פני רחב הבית
 עשר באמה רחבו על-פני תבות:

מידות הבית:
[60X20]X30מידות האולם:
20X10

<p>ד וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים:</p> <p>ה וַיִּבְנוּ עַל־קִיר הַבַּיִת (היצוע) וַיִּצְיֵעַ סָבִיב</p> <p>אֶת־קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדָבָר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב:</p> <p>ו (היצוע) הִצְיִיעַ הַתְּחִתָּה חֲמֹשׁ בְּאֶמְהָ רַחְבָּהּ</p> <p>וְהַתִּיכְנָה שֵׁשׁ בְּאֶמְהָ רַחְבָּהּ</p> <p>וְהַשְׁלִישִׁית שִׁבְעַת בְּאֶמְהָ רַחְבָּהּ</p> <p>כִּי מִגֵּרָעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אֶחָז בְּקִירוֹת־הַבַּיִת:</p> <p>ז וְהַבַּיִת בַּהֲבִנָּתוֹ אֲבֹן־שְׁלֵמָה מִסַּע נִבְנָה</p> <p>וּמִקְבֹּת וְהַגִּרְזֵן כָּל־כְּלֵי בְרֹזֶל לֹא־נִשְׁמַע בַּבַּיִת בַּהֲבִנָּתוֹ:</p> <p>ח פֶּתַח הַצִּלְעַת הַתִּיכְנָה אֶל־כַּתֵּף הַבַּיִת הַיְמָנִית</p> <p>וּבְלוּלִים יַעֲלֹו עַל־הַתִּיכְנָה וּמִן־הַתִּיכְנָה אֶל־הַשְּׁלֵשִׁים:</p>	<p>- חלוני שקפים אטמים</p> <p>- וציע סביב</p> <p>- צלעות</p> <p>שלושת היציעים</p> <p>אבן שלמה</p> <p>פתח הצלע התיכנה</p> <p>ובלולים יעלו</p>
<p>ט וַיִּבְנוּ אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ</p> <p>וַיִּסְפְּנוּ אֶת־הַבַּיִת גִּבִּים וּשְׁדָרֹת בְּאַרְזִים:</p> <p>י וַיִּבְנוּ אֶת־ (היצוע) הַיִּצְיֵעַ עַל־כָּל־הַבַּיִת חֲמֹשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ</p> <p>וַיֵּאָחֲזוּ אֶת־הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים: {ס}</p>	<p>גבים. שדרת</p> <p>גובה כל יציע: 5 אמות</p>
<p>יא וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־שְׁלֵמָה לֵאמֹר:</p> <p>יב הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־אַתָּה בֹנֵה</p> <p>אִם־תֵּלֵךְ בְּחַקְתִּי וְאַת־מִשְׁפָּטִי תַעֲשֶׂה</p> <p>וְשָׁמַרְתָּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי לְלַכֵּת בָּהֶם</p> <p>וְהִקַּמְתִּי אֶת־דְּבָרֵי אֲתָךְ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־דָּוִד אָבִיךָ:</p> <p>יג וַשְּׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֵעֻז בְּאֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל: {ס}</p>	<p>דבר ה' שלמה</p>

הַפְּטֹרֹת הַצְּוָה
 י'חזקאל מג, י-סוף הפרק

הפטרה זאת הינה חלק מ**מגובות יחזקאל על בית המקדש**, המתחילה בפרק מ' ומסתיימת בפרק מז' פסוק יב. יחזקאל חי בגלות בבל, לאחר חורבן המקדש הראשון, ועל כן היה סביר שהוא מתנבא על בית המקדש השני שאכן הוקם כשבעים שנה לאחר חורבן הבית הראשון. אלא, שמידות ופרטים אחרים המתוארים בנבואותיו אלה אינן תואמות לא את המקדש הראשון ולא את השני.
 מסיבה זאת מקובל על חז"ל שהנביא מתכוון לבית המקדש השלישי שלא יחרב לעולם.
 בהפטרותנו: המזבח וחונכותו.

המזבח וחונכותו

פרק מג

י אֲתָהּ בֶן-אֲדָם

הנביא מצטווה להודיע לעם את צורת הבית

הִגֵּד אֶת-בַּיִת-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וְיַכְלִמוּ מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדְרֵי אֶת-תְּכֵנִית:

יא וְאִם-נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ

בתנאי --

צוֹרֶת הַבַּיִת וּתְכַוְנֵתוֹ וּמוֹצְאָיו וּמוֹבְאָיו וְכָל-צוֹרֵתוֹ

וְאֵת כָּל-חֻקֵּיָו וְכָל-צוֹרֵתוֹ וְכָל-תּוֹרֵתוֹ הַזֶּה וְהוֹדַע אֹתָם וּכְתַב לְעֵינֵיהֶם וְיִשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-צוֹרֵתוֹ וְאֵת-כָּל-חֻקֵּיָו וְעָשׂוּ אֹתָם:

יב זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת

תורת הבית

עַל-רֹאשׁ הַהָר כָּל-נִבְלָו סָבִיב | סָבִיב קִדְשׁ קִדְשֵׁים הַגֵּה-זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת:

יג וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וְטַפַּח

המזבח
מידות ותיאור כללי

וְחִיק הָאֵמָה וְאַמֵּה-רֹחַב וּנְבוּלָה אֶל-שְׂפָתָהּ סָבִיב זָרַת הָאֲחָד וְזֶה גֹב הַמִּזְבֵּחַ:

יד וּמְחִיק הָאֲרִיץ עַד-הָעֶזְרָה הַתְּחוֹתוֹנָה שְׁתֵּים אַמּוֹת וְרֹחַב אַמָּה אֶתָּה וּמִהָעֶזְרָה הַקְּטָנָה עַד-הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָּה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחַב הָאֵמָה:

עזרות

טו וְהַהֲרָאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת

ההראל והאריאל

וּמִהָאֲרָאֵל וְלַמַּעֲלָה הַקְּרָנוֹת אַרְבַּע:

טז וְהָאֲרָאֵל

העזרה

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲרָד בְּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רֹחַב רְבֹוע אֵל אַרְבַּעַת רְבָעֵיו: זז וְהָעֶזְרָה

אַרְבַּע עֶשְׂרֵה אֲרָד בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה רֹחַב אֵל אַרְבַּעַת רְבָעֵיהָ

וְהַגְבִּיל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצֵי הָאָמָה
וְהַחִיק לָהּ אָמָה סָבִיב וּמַעַל תִּהְיוּ פְּנוֹת קָרִים:

יח וַיֹּאמֶר אֵלָי

בֶּן-אָדָם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

אֵלֶּה חֻקֹּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ
לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלָה וּלְזָרֵק עָלָיו דָּם:

יט וְנִתְּתָה אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

אֲשֶׁר הֵם מִזְרַע צְרוּק תְּקַרְבִּים אֵלָי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתָּנִי

פֶּר בֶּן-בֶּקֶר לַחֲטָאת:

כ וּלְקַחְתָּ מִדְּמֹו וְנִתְּתָה

עַל-אַרְבַּע קַרְנֹתָיו וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הַעֲזֹרָה וְאֶל-הַגְּבִיל סָבִיב

וְהַטָּאת אוֹתוֹ וּכְפָרְתָהּ:

כא וּלְקַחְתָּ אֶת הַפֶּר הַחֲטָאת וּשְׂרָפוּ בַמִּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ לַמִּקְדָּשׁ:

כב וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי

תְּקַרֵּב שְׁעִיר-עִזִּים תָּמִים לַחֲטָאת

וְחֲטָאוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ כְּאֲשֶׁר חֲטָאוּ בַּפֶּר:

כג בְּכֹלֹתֶיךָ מִחֲטָא תְּקַרֵּב פֶּר בֶּן-בֶּקֶר תָּמִים וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִים:

כד וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה

וְהַשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם מִלַּח וְהֵעִלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה:

כה שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה

שְׁעִיר-חֲטָאת לַיּוֹם

וּפֶר בֶּן-בֶּקֶר

וְאֵיל מִן-הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשׂוּ:

כו שִׁבְעַת יָמִים וּכְפָרְלוּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁתְּרוּ אוֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדָו:

כז וַיִּכְלוּ אֶת-הַיָּמִים {ס}

וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה

יַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת-שְׁלֵמֵיכֶם

וּרְצָאתִי אִתְּכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: {ס}

הוראות לחנוכת
המזבח

ביום הראשון

פר בן-בקר לחטאת

חטויי המזבח
וכפרתו

שריפת הפר

ביום השני

שעיר לחטאת

חטויי המזבח

עולה

שבעה ימים
{סה"כ}

[ראה מפרשים:
ביום הראשון פר
ולא שעיר]

כפרת המזבח

עבודת הקרבנות
השוטפת

הפטרת כי תשא
 מלכים א, פרק יח
*האשכנזים והתימנים פסוק א', הספרדים והאיטלקים מתימנים פסוק כ'
 האשכנזים והספרדים קוראים צד סוף פסוק לט, והתימנים מנשיכים צד סוף פסוק מ"ה*

אליהו ונביאי הבעל והאשרה בהר הכרמל

— כאן מתימנים האשכנזים והתימנים —

פרק יח

א וַיְהִי יָמִים רַבִּים וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֶל־אֱלֹהֵיוּ בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית
 לֵאמֹר לְךָ הִרְאָה אֶל־אֲחָאָב וְאַתָּנָה מִטֵּר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 ב וַיִּלְךָ אֱלֹהֵיוּ לְהִרְאוֹת אֶל־אֲחָאָב וַהֲרַעַב תֹּזַק בְּשִׁמְרוֹן:

צווי'ה ל'אליהו
לפגוש את אחאב

ג וַיִּקְרָא אֲחָאָב אֶל־עַבְדָּיהוּ אֲשֶׁר עַל־הַבַּיִת
 וְעַבְדָּיהוּ הֵינָה יָרָא אֶת־יְהוָה מְאֹד:
 ד וַיְהִי בַהֲכַרְיִת אִיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עַבְדָּיהוּ מֵאֵה נְבִיאִים
 וַיַּחְבִּיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְעָרָה וּכְלָפְלָם לֶחֶם וַיָּמִים:

עובדיהו

ה וַיֹּאמֶר אֲחָאָב אֶל־עַבְדָּיהוּ
 לְךָ בְּאֶרֶץ אֶל־כָּל־מַעֲנֵי הַמַּיִם וְאֵל כָּל־הַנְּחָלִים
 אוּלַי וַנִּמְצָא חֲצִיר וַנְּחַיְהֵל סוּס וַנְּפָרֵד וְלֹא נִכְרִית מִהַבְּהֵמָה:
 ו וַיִּחַלְקוּ לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ לְעֵבֶר־בָּהּ
 אֲחָאָב הִלְךָ בְּדֶרֶךְ אַחַד לְבָדּוֹ וְעַבְדָּיהוּ הִלְךָ בְּדֶרֶךְ אַחַד לְבָדּוֹ:

אחאב ועובדיהו
מחפשים מים

ז וַיְהִי עַבְדָּיהוּ בְּדֶרֶךְ וַהֲנֵה אֱלֹהֵיוּ לְקִרְאוֹתוֹ וַיִּכְרְתוּ וַיַּפֵּל עַל־פְּנָיו
 וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵיוּ:
 ח וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי לְךָ אָמַר לֹא־דַבַּרְתָּ הֲנֵה אֱלֹהֵיוּ:
 ט וַיֹּאמֶר

פגישת אליהו
ועובדיהו

מִה חָטַאתִי כִי־אַתָּה נָתַן אֶת־עַבְדְּךָ בְּיַד־אֲחָאָב לְהַמִּיתַנִּי:
 י תִּי וַיְהִנֵּה אֶל־הִיךְ
 אִם־יִשְׁגֹּי וּמִמְלַכְתָּה אֲשֶׁר לֹא־שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבַקֶּשְׁךָ וְאָמַרוּ אֲנִי
 וְהַשְׁבִּיעַ אֶת־הַמְּמַלְכָּה וְאַתָּה־תְּגֹי כִי לֹא יִמְצָאָכָה:
 יא וְעַתָּה אַתָּה אָמַר לְךָ אָמַר לֹא־דַבַּרְתָּ הֲנֵה אֱלֹהֵיוּ:
 יב וַתֵּהָ אֲנִי וְאַלְךָ מֵאֲתָךְ וְרוּחַ יְהוָה וַיִּשְׁאֲף עַל אֲשֶׁר לֹא־אָדָּע
 וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאֲחָאָב וְלֹא יִמְצָאָךְ וַהֲרַגְנִי
 וְעַבְדְּךָ יָרָא אֶת־יְהוָה מִנְּעָרָי:

דברי עובדיהו

יג הלא־הגד לאדני את אשר־עשיתי בתרג איזבל את נביאי יהוה
 ואתבא מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה
 ויכלכלם לחם ומים:

יד ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו ותרנני: {ס}
 טו ויאמר אליהו

חי יהנה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו:

טז ויגד עבדיהו לקראת אחאב ויגד־לו
 ויגד אחאב לקראת אליהו:

יז ויהי פראות אחאב את־אליהו ויאמר אחאב אליו
 האתה זה עבר ישראל:

יח ויאמר לא עברתי את־ישראל כי אם־אתה ובית אביך
 בעזבכם את־מצות יהוה ותלך אחרי תבעלים:
 יט ועתה שלח קבץ אלי את־כל־ישראל אל־תר הפרמל
 ואת־נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים
 ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל:

-- כאן מתחילת הסכרדיס, האיטלקים, וצוד --

כ וישלח אחאב בכל־בני ישראל ויקבץ את־הנביאים אל־תר הפרמל:

כא ויגש אליהו אל־כל־העם ויאמר
 עד־מתי אתם פסחים על־שתי הסעפים
 אם־יהוה האלהים לכו אחריו ואם־תבעל לכו אחריו
 ולא־ענו העם אתו דבר:

כב ויאמר אליהו אל־העם
 אני נותרתי נביא ליהוה לבדי
 ונביאי הבעל ארבע־מאות וחמשים איש:

כג ויהנו־לנו שנים פרים
 ויבחרו להם הפר האחד וינתחוו וישמו על־העצים ואש לא ישמו
 ואני אעשה ואת־הפר האחד ונתתי על־העצים ואש לא אשים:

פגישת אליהו
 ואחאב

אליהו לאחאב:
 קבוצ אלי את כל
 ישראל ונביאי ע"ז

אחאב מקבץ
 הנביאים

על הר הכרמל

הצעת אליהו לעם

ולא־ענו

הצעת אליהו לעם

כד ויקראתם בשם אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה
ויהנה האלהים אשר יענה באש הוא האלהים

ויגזן כל העם ויאמרו טוב הדבר:

העם מסכים

כה ויאמר אליהו לנביאי הבעל

אליהו לנביאי הבעל

בחזרו לכם הפך האחד ועשו ראשונה כי אתם הרבים
וקראו בשם אלהיכם ואש לא תשימו:

כו ויקחו את הפך אשר נתן להם ויעשו

נביאי הבעל
מבצעים

ויקראו בשם הבעל מהפך ועד הצהרים לאמר הבעל עננו
ואין קול ואין ענה
ויפסחו על המזבח אשר עשה:

ואין קול ואין ענה

כז ויהי בצהרים ויהתל בהם אליהו ויאמר

ויהתל בהם אליהו

קראו בקול גדול כאלהים הוא

כי שית וכי שני לו וכי דרו לו אולי ישן הוא ויגזן:

כח ויקראו בקול גדול ויתגדרו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפדדם עליהם:

ואין קול ואין ענה

כט ויהי פעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה

ואין קול ואין ענה ואין קשב:

ל ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי

אליהו מנין המזבח

ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה ההרוס:

לא ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני ישראל
אשר הנה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהנה שמו:

לב ויבנה את האבנים מזבח בשם יהוה

ויעש תעלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:

לג ויערף את העצים וינתח את הפך וישם על העצים:

לד ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים
ויאמר שנו וישנו

ויאמר שלשו וישלשו:

לה ויגלכו המים סביב למזבח וגם את התעלה מלא מים:

לו וַיְהִי | בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּשָּׂא אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיאַ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 הַיּוֹם יִנְדַע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עַבְדְּךָ
 (ובדבריד) וּבְדַבְרֶךָ עָשִׂיתִי אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 14 עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם הַזֶּה כִּי-אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים
 וְאַתָּה הַסַּכַּת אֶת-לִבָּם אַחֲרֵיכֶּת:

תפילת אליהו

"ענני"

14 וַתִּפֹּל אִשׁ-יְהוָה
 וַתֹּאכַל אֶת-הָעֵלֶה וְאֶת-הָעֵצִים וְאֶת-הָאֲבָנִים וְאֶת-הָעֶפֶר
 וְאֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּתְּעֹלָה לַחֲכָה:
 15 וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

קרבן אליהו מתקבל

"ה' הוא האלוהים"

-- 14 כאן הסכרדים והאבנים (והתיאורים מסיכום סוף סוכה) --

מ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לָהֶם תִּפְשׁוּ | אֶת-נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל-יִמְלָט מֵהֶם
 וַיִּתְּפְשׂוּם וַיִּזְרְקוּם אֶל-יָהוּ אֶל-נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם:

אליהו שוחט את נביאי הבעל

מא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָב | עֲלֵה אֲכַל וּשְׂתֵה כִּי-קוֹל הַמּוֹן הַגֹּשֶׁם:
 מב וַיַּעֲלֵה אַחָב לְאֲכַל וּלְשִׂתוֹת
 וְאֵלֵיהֶם עָלָה אֶל-רֹאשׁ הַכַּרְמֶל וַיִּנְתֵּר אֶרְצָה וַיִּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בָּרְכוּ:
 מג וַיֹּאמֶר אֶל-נַעֲרוֹ | עֲלֵה-נָא הַבֵּט דְּרֹךְ-יָם
 וַיַּעַל וַיִּבֶט וַיֹּאמֶר | אֵין מְאוֹמָה
 וַיֹּאמֶר | שֶׁב שְׁבַע פְּעָמִים:
 מד וַיְהִי בַּשְּׁבַעִית וַיֹּאמֶר | הִנֵּה-עַב קָטָנָה כַּכַּף-אִישׁ עָלָה מִיָּם
 וַיֹּאמֶר | עֲלֵה אֹמֶר אֶל-אַחָב
 אֹמֶר וְדַד וְלֹא יַעֲזָרְכָה הַגֹּשֶׁם:
 מה וַיְהִי | עַד-כֹּה וְעַד-כֹּה וְהַשְּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עָבִים וְרוּחַ וַיְהִי גֶשֶׁם גָּדוֹל
 וַיִּרְכַּב אַחָב וַיִּלְךָ יִזְרְעֵאלָה:

סיום הבורות

-- 14 כאן התיאורים --

מו וַיִּזְד-יְהוָה הִיָּתָה אֶל-אֱלֹהֵינוּ, וַיִּשְׁנֶס מִתְּנֵינוּ;
 וַיִּרְצַח לִפְנֵי אַחָב, עַד-בְּאֶכָה יִזְרְעֵאלָה.

הפרק מסתיים בפסוק זה

הפטרת ויקהל

כמו פרשתנו העוסקת במעשה המשכן (במסגרת 5 הפרשות העוקבות: תרומה עד פקודי), עוסקות הפטרות (בשני מנהגיה - הספרדים והאשכנזים) בבניין בית המקדש הראשון ע"י שלמה המלך

*הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים והתיאומי
[התיאומי מפסיקים בסוף פסוק כט]
מלכים א', ז, יג-כו*

עבודות הנחשת

עשיית מרכיבי הנחשת בבית המקדש ע"י חירם חרש הנחשת

פרק ז

חירם מצור - חרש הנחשת

בניית שני עמודי הנחשת לאלם ההיכל עשייה

יג וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת־חִירָם מִצֹּר :

יד בֶּן־אִשָּׁה אֲלֻמְנָה הוּא מִמִּטָּה נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חָרַשׁ נְחֹשֶׁת

וַיִּמְלֵא אֶת־הַחֲכֵמָה וְאֶת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדָּעַת

לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלָאכָה בַּנְּחֹשֶׁת

וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־מְלָאכָתּוֹ :

טו וַיִּצַּר אֶת־שְׁנֵי הָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת

שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד

וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסַב אֶת־הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי :

טז וּשְׁתֵּי כְתֹרֶת עֲשָׂה לָתֵת עַל־רֵאשֵׁי הָעַמֻּדִים מִצָּק נְחֹשֶׁת

חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת

וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יז שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָרוֹת

לַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעַמֻּדִים

שְׂבָעָה לַכְּתֹרֶת הָאֶחָת וּשְׂבָעָה לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יח וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמֻּדִים

וּשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת

לְכִסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָרַמְנִים

וְכֵן עֲשָׂה לַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

יט וְכְתֹרֶת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעַמֻּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת :

כ וְכְתֹרֶת עַל־שְׁנֵי הָעַמֻּדִים

גַּם־מִמַּעַל מִלְעֲמַת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר (שִׁבְכָה) הַשְּׂבָכָה

וְהָרַמְנוּם מֵאֵתִים טוֹרִים סָבִיב עַל הַכְּתֹרֶת הַשֵּׁנִית :

כא וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל
 וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
 וַיִּקְרָא אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ בְּעֻז׃
 כב וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן
 וּתְתֵם מִלְּאֶכֶת הָעַמּוּדִים׃

הקמה

-- הַתִּימָנִים אֲסִימִים כֹּאן --

כג וַיַּעַשׂ אֶת־הַיָּם מוֹצָק
 עָשָׂר בָּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עֲנָל ׀ סָבִיב
 וְחֲמִשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ (ויקד) וְקוֹ שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה יָסֹב אֹתוֹ סָבִיב׃
 כד וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשֻׁפְתּוֹ ׀ סָבִיב סָבְבִים אֹתוֹ
 עָשָׂר בָּאַמָּה מִקְפִּים אֶת־הַיָּם סָבִיב
 שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ׃
 כה עֲלִיד עַל־שְׁנֵי עָשָׂר בְּקָר
 שְׁלֹשָׁה פָּנִים ׀ צְפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים ׀ יָמָה
 וּשְׁלֹשָׁה ׀ פָּנִים נֹגְבָה וּשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרְחָה
 וְהַיָּם עֲלֵיהֶם מִלְּמַעְלָה ׀ וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֵהּ׃
 כו וְעָבְדוּ טֹפַח וּשְׁפָתוֹ כִּמְעֵשֶׂה שְׁפַת־כּוֹס הֲרַח שׁוֹשַׁן
 אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל׃ {פ}

עשיית הים
[גיגית גדולה]

הפטרות ויקהל כמנהג האשכנזים
 מלכים א': ז, מ-נ
 [והיא הפטרת בקובץ אֲסִימִים וְאֶת־הַתִּימָנִים, וְעַל הַפְּטָרַת שְׁנֵי הַיָּם חֲנוּכָה]

עשיית כלי המקדש, והשלמת עבודת המקדש כולו

פרק ז

מ וַיַּעַשׂ חִירֹם אֶת־הַכִּיֹּרוֹת וְאֶת־הַיַּעֲשִׂים וְאֶת־הַמְזוֹרְקוֹת
 וַיִּכְלֵ חִירֹם
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לַמִּלֻּךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה׃
 מא עַמּוּדִים שְׁנָיִם וְגִלְתֵּי הַכֶּתֶרֶת אֲשֶׁר־עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּי־ם
 וְהַשְּׂבָכוֹת שְׁתֵּי־ם
 לְכֹסוֹת אֶת־שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכֶּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָעַמּוּדִים׃

כירות, יעים
ומזרקות

סיום עבודת חירם
איש החושט

שני העמודים
[תיאור חזר]

מב וְאֶת־הַרְמָנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשֹׁתֵי הַשִּׁבְכוֹת
 שְׁנַי־טוּרִים רַמְנִים לְשִׁבְכָה הָאֶחָת
 לְכַסּוֹת אֶת־שֹׁתֵי גִלּוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָעַמּוּדִים:

כלי הנחושת

מג וְאֶת־הַמְּכֻנּוֹת עֲשֹׂר
 וְאֶת־הַפִּירֹת עֲשֶׂרָה עַל־הַמְּכֻנּוֹת:
 מד וְאֶת־הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת־הַבְּקָר שְׁנַיִם־עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם:
 מה וְאֶת־הַפִּיּוֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמְּזֻרְקוֹת
 וְאֵת כָּל־הַכֵּלִים (האהל) הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר עָשָׂה הִרְרָם לַמִּלֶּךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מְמַרְט:
 מו בַּכֶּכֶר הִירְדֹן יִצְקֶם הַמִּלֶּךְ בְּמַעְבַּה הָאֲדָמָה
 בֵּין סָכוֹת וּבֵין צָרְחָן:
 מז וַיַּגַּח שְׁלֹמֹה אֶת־כָּל־הַכֵּלִים מְרַב מְרַב מְאֹד מְאֹד
 לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת:

כלי הזהב

מח וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
 אֵת מִזְבַּח הַזָּהָב
 וְאֶת־הַשְּׁלֹחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב:
 מט וְאֶת־הַמְּנֹרֹת הַזֹּהָב מִיָּמִין וּמִשְׁמָאוֹל לַפְּנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר
 וְהַפָּרַח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלָקָתִים זָהָב:
 נ וְהַסָּפוֹת וְהַמְּזֻמְרֹת וְהַמְּזֻרְקוֹת וְהַמְּחֻתָּוֹת זָהָב סָגוּר
 וְהַפְּתוּת לְדֹלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים
 לְדֹלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב: {פ}

----- צד כאן ההפסדה -----

הפסק מסתיים בפסוק הבא: השלמת מלאכת בניית בית המקדש

נא ותשלם, כל-המלאכה, אשר עשה המלך שלמה, בית יהוה;
 ויבא שלמה את-קדשי דוד אביו, את-הכסף ואת-הזהב ואת-הכלים --
 נתן באצרות בית יהוה. {פ}

סיכום בניית
 המקדש

ופסק השלמתו [פסק ח] נצרכת חלוקת בית המקדש

הפטרות פקודי

כמו פטרוננו העוסקת במעשה המשכן [המסופר בחמש הפרשות העוקבות: תרומה עד פקודי],
כן עוסקת ההפטרה, בשני הנוסחים, בבית המקדש הראשון שנבנה ע"י שלמה המלך.

הפטרות פקודי כמנהג הספרדים והתימנים
מלכים א: ז, נא – ח, כא – י"ג ע"ש חירום"
והיא הפטרת ויקהל לאסכניזים, ויש לקרוא ע

הפטרות פקודי כמנהג האסכניזים
מלכים א: ז, נא – ח, כא – י"ג ע"ש חירום"
והיא הפטרת ויקהל לאסכניזים [שהיא הפטרת פקודי לאסכניזים]

השלמת מלאכת עשיית בית ה'

פרק ז

ג וַתִּשְׁלַם כָּל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּבֵית יְהוָה
וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת־קִדְשֵׁי וְדָגַד אָבִיו
אֶת־הַכֶּסֶף וְאֶת־הַזָּהָב וְאֶת־הַכֵּלִים נָתַן בְּאֲצָרוֹת בְּבֵית יְהוָה: {פ}

חנוכת בית המקדש

פרק ח

א אַז וַיִּקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת
וַיִּשְׂאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם
לְהַעֲלוֹת אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן:
ב וַיִּקְהָלוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיַרְח הָאֲתָנִים בְּחַג
הַיּוֹם הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

הקהלת כל העם

המועד

העלאת הארון
לדביר

הכהנים והלוויים

המלך והעם
מזבחיםהארון אל מקומו
בדביר

ג וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־הָאֲרוֹן:
ד וַיַּעֲלוּ אֶת־אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־כָּל־כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם:
ה וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל־עַדְת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאֲרוֹן
מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא־יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרֹב:
ו וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֶל־מְקוֹמוֹ אֶל־דְּבִיר הַבַּיִת
אֶל־קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים אֶל־תַּחַת כַּנֹּפֵי הַכְּרוּבִים:

ז כי הפרובים פְּרָשִׁים כְּנָפִים אֶל־מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרָבִים
עַל־הָאָרוֹן וְעַל־בְּדוּי מִלְמַעְלָה:

ח וַיֵּאָרְכוּ הַבַּדִּים וַיִּרְאוּ רֵאשֵׁי הַבַּדִּים מִן־הַקֶּדֶשׁ עַל־פְּנֵי הַדָּבָר
וְלֹא יֵרְאוּ הַחֻצָּה
וַיִּהְיוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

ט אִין בְּאֵרוֹן רֶכֶּשׁ שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנַּח שָׁם מֹשֶׁה בַּחֲרָב
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

י וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן־הַקֶּדֶשׁ וַהֲעִנּוּ מִלֵּא אֶת־בַּיִת יְהוָה:
יא וְלֹא־יִכְלּוּ הַכֹּהֲנִים לְעַמֹּד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעָנָן
כִּי־מִלֵּא כְבוֹד־יְהוָה אֶת־בַּיִת יְהוָה: {פ}

יב אַז אָמַר שְׁלֹמֹה

יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֹּל:

יג בְּנֵה בְנִיתִי בַּיִת זָבֵל לָךְ מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים:

יד וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת־פְּנָיו וַיִּכְרַךְ אֶת כָּל־קַתֵּל יִשְׂרָאֵל
וְכָל־קַתֵּל יִשְׂרָאֵל עָמַד:

טו וַיֵּאמֶר

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוֹר אָבִי
וַיִּבְרָךְ מִלֵּא לְאָמַר:

טז מִן־חַיִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם

לֹא־בַחֲרָתִי בְעִיר מִכָּל־שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בַּיִת לַיהוָה שְׁמֵי שָׁם
וְאָבֹתַי בְּרוּךְ לַיהוָה עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל:

יז וַיְהִי עִם־לֵבב דָּוִד אָבִי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
יח וַיֵּאמֶר יְהוָה אֵל־דָּוִד אָבִי

זֶעַן אֲשֶׁר הָיָה עִם־לֵבְבֶךָ לְבָנוֹת בַּיִת לְשְׁמִי

הַטִּיבֹתָ כִּי הָיָה עִם־לֵבְבֶךָ:

יט רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת

כִּי אִם־בְּנֶה תִצָּא מִחֻלְצִיךָ הוּא־יִבְנֶה הַבַּיִת לְשְׁמִי:

כ וַיִּקַּם יְהוָה אֶת־דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר

וְאָקַם תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאָשֵׁב אֶל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל

הענן

תפילת שלמה

[המשך התפילה
בפסוק טו]

[המשך
התפילה]

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְאֵבְנָה הַפֶּיֶת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
 כא וְאֲשֶׁם שָׁם מְקוֹם לְאֶזְרוֹן אֲשֶׁר־שָׁם בְּרֵית יְהוָה
 אֲשֶׁר כָּרַת עִם־אֲבֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאֹו אֶתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: {ס}

--- תמו ונשלמו הפטרות חומש שמות ---